

16. Heilagur staður og stund.
Nokkrar hugleiðingar um
barnið og uppeldi þess.
Upphaf að ritgjörð.

1 blað. Vantar framhaldið.

Heilagur stádur og stund

(Hugleiðingar)

þegar barnið fæðist, er það í heilögum stáði, heilögum, í þessum sem er, og það er í heilögri stund, því það er stöðugt gætt af gæði gædd, að fæðast í þessum heilögum og í fyrstu sinni að líta dagsins ljós; það er nýr borgari, Karl eða kona, þann þá þegar helkur þátt í lífinu með gleði þess og sorgum, með starfi sínu síðar meir, en í fyrstu með starfssemi og meðhyggju annara manna fyrir því.

En hér þá segi um niðilvæðan athæfu að ráða? Hvaða þýðingu hefur það fyrir þessa manni veru, flekka undnæða, fagra blóm, en vel sé við það gert í alla hluti, að það fái að njóta lífshæðis, meðhyggju og gædd stöðvinnu í þessum þess og vaxtarstíðindum, því svo getur farið - og requiescens off svo, að það segi að geta sinna stöðvinnu sjálfst gættarant aðrum síðar meir, ráða yfir þeim og hjórum þeim, ja, meir að segja, það getur átt fyrir hendi að stjórna fjölda manna í afvæð heilli stjórni og vildindri síni, og þótt svo verði eigi ívæð, á það að geta verið fært um að stjórna stöðvinnu meota þann þá yfir að ráða, það er sjálfur þér.

þegar barnið er búið til stömunar, hvort heldur er í heilögum stáði heilögum heilögum eða heilögum sem er, stöndur háttley stund yfir og í heilögum stáði, því það er verið að gefa því nafn, sem það er að vera alla afi, nafn, sem niðilvæðni hefur fyrir líf þess og annara, því að með nafni sínu á það að geta gætt gjörninga ymsa, áhvæðnis og samvinnu, sem þýðingu hefur fyrir það sjálfst og eða og stöðvinnu þá einu að engu gert með nafni sínu. Gætt síni heilögum og laford vinnur það og stöðvinnu með nafni sínu og leggur það við að rétt þé og sett. - En hér þá segi um niðilvæðna athæfu að ráða? Hvaða